

לפרשת וישב (3)

א. כשהאחים, בקנאם באהבת אביהם ליוסף, משליכים אותו לבור, יהודה משלח מעל ביתו את כלתו. כמה כאב יכולים הורים אוהבים לפזר בעולם...

ב. ויאמר יהודה לתמר פלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלה בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא פאחיו; ותלך תמר, ותשב בית אביה. יב וירבו, הימים, ותמת, בת-שוע אשת-יהודה; וינחם יהודה, ויעל על-גזזי צאנו הוא ויחיה רעהו העדלמי--תמנתה. יג ויגד לתמר, לאמר: הנה חמייך עלה תמנתה, לגז צאנו. יד ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרך תמנתה: כי ראתה, כי-גדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה. טו ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה. טז ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי. יז ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך. יח ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמך ופתילך, ומטף אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו. יט ותקם ותלך, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה. כ וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה. כא וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, איזה הקדשה הוא בעינים, על-הדרך; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה. כב וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתיה; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה. כג ויאמר יהודה תקח-לה, פן נהיה לבוז; הנה שלחתי הגדי הזה, ואתה לא מצאתה. כד ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר פלתך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף. [בראשית לח, 11 - 24]

ג. גם כשהכל קבוע מראש, כשכל המעגלים סגורים, אומץ לב ונחישות יצליחו להוביל אל פתח קטן של חירות, ואפילו מוגבלת.

ד. אני יושב במעגל ומסתובב סביבי / זלי גורביץ'

אני יושב במעגל	ואני רוצה -	ולכן אני כותב
ומסתכל סביבי	רוצה לצאת	כי אני לא מצליח
ומסתכל ומסתכל	רוצה לשוט	אני לא מצליח
ומסתכל סביבי	לשוט על גל	להצליח וכשאצליח
ומסתכל גם בפנים	רוצה לשוט	ואני ואנתי
בפנים בפנים	לשוט לשוט	ואשים נקדה
וגם הפנים הוא סביבי	אבל זה לא	יהיה זה סוף
סביבי סביבי	כל כך פשוט	העבודה
ואני במעגל	כי הפשוט פשוט	
והמעגל בי	כיום פתוח	
ולבי במעגל	ואני הולך	
במעגל במעגל	סובב פרוח	